

ตันชงโก

กุมภาพันธ์ 2563 www.kmitl.com

ສືດຕ່ວ

สมาคมศิษย์เก๋าคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง Kmitlengineer.k@gmail.com / 089-811-5240 (นี้ม)

นิตยสารของสมาคมศิษย์เก่าคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

นักวิ่งกระทิงเปลี่ยวเป็นใคร?

ในกรณีที่พี่ๆน้องๆ ชาววิสวะฯ ลาดกระบัง
บางท่านอาจจะยังไม่ทราบ เราอยากบอกให้รู้ว่า
หากคุณไปวิ่งที่ใหน แล้วเจอนักวิ่งที่ใส่เสื้อ
'กระทิงเปลี่ยว' ให้เข้าไปกอดทักได้เลย
เพราะนั่นคือเหล่านักวิ่งจากร่มรั้วชงโคทั้งหมด
ถ้าทักแล้วเขาทำหน้างงเราอย่าเงินเราต้องมั่นใจ
บอกไปเลยว่า 'เฮ้ยเราพี่น้องกัน'
และถ้าคุณเคยเป็นส่วนหนึ่งของงาน 'ร่มรั้วรัน'
ไม่ว่าครั้งที่ 1 หรือ 2 เราอยากบอกว่า
ชมรมนักวิ่งกระทิงเปลี่ยว เป็นผู้มีบทบาทสำคัญ
ในการขับเคลื่อน จากจุดเริ่มต้นจนถึงจุดที่เรากล้าใช้คำว่าประสบความสำเร็จได้เลย

ดังนั้นถ้าถามว่านักวิ่งกระทิงเปลี่ยว คือใคร?

คำตอบคือ พวกเราทุกคนนี่แหละ เรามีโอกาสได้พูดคุยกับพี่เพชร รุ่น 26 (หนึ่งในผู้ร่วมก่อตั้งชมรมนักวิ่งกระทิงเปลี่ยว และเป็นประธานคนแรกของชมรม), น้องแม็กซ์ รุ่น 45 (ประธานชมรมนักวิ่งกระทิงเปลี่ยว คนปัจจุบัน), น้องหยอย รุ่น 44 (ผู้ออกตัวว่า หนูไม่มีตำแหน่งค่ะพี่) และน้องนิว รุ่น 48 ผู้วิ่ง full marathon ในหลัก 3 ชั่วโมงกว่า

เรานัดหมายมาคุยกันแบบสบายๆ
บนสำนักงานของพี่เล็กอวบ (รุ่น 27) ท่านนายก
สมาคมศิษย์เก่า คณะวิศวกรรมศาสตร์ สจล.
คนปัจจุบัน โดยในการพูดคุยช่วงแรกมีแค่น้อง
แม็กซ์กับน้องหยอย ส่วนพี่เพชรกับน้องนิว
ตามมาสมทบภายหลัง

ชมรมนักวิ่งกระทิง เปลี่ยว

A Private group

Interacting as ร่มรั้ว ชงโค

About

Discussion

Announcements

Members

Videos

น้องแม็กซ์ครับปัจจุบันกระทิงเปลี่ยวมีสมาชิกสักกี่คน

ม : ไม่รู้จำนวนหรอกครับพี่ แต่ผมถือว่าวิศวะฯลาดกระบังทุกคนเป็นกระทิงเปลี่ยวโดยสายเลือด

อ้าวพี่เห็นมีเสื้อกระทิงเปลี่ยว ไม่ได้แปลว่าต้องผ่านขั้นตอนการคัดเลือกอะไรหรอ

ม : เรื่องเสื้อนี่คนละเรื่องครับพี่ อยากได้ก็ซื้อเอา

ไม่ต้องผ่านอะไรก่อนหรอ

ม : ไม่ต้องครับพี่

ใหพี่เพิ่งวิ่งฟูลแรกจบ ยังไม่กล้าถามหาเสื้อ กลัวทำกระทิงเปลี่ยวเสียชื่อ นึกว่าต้องมีการคัดกรอง

ม : จริงๆแล้ว ที่พี่ๆเริ่มตั้งชมรมกันขึ้นมา ก็ไม่ได้เน้นที่การวิ่งอย่างเดียว แต่เน้นการมาพบปะเจอกัน มากกว่า

แต่ว่า ที่บอกไม่รู้ๆเนี่ย งานร่มรั้วรันก็ระดมกันมาได้ระดับ 4 พันคน

ม : ในไลน์กรุ๊ปอาจจะมีทักทายกันคุยกันอยู่ประมาณพันปลายๆ แต่ก็มีที่ไม่ได้อยู่ในนั้นหรือ ไม่ active อีก ซึ่งก็ไม่รู้จำนวน

แล้วจริงๆทางชมรมเองก็ทำหน้าที่ในเชิงสนับสนุนแนะนำสำหรับคนที่จะมาวิ่งด้วยใช่มั้ย

ม : สำหรับคนที่สนใจการวิ่ง เราก็เป็นกลุ่มที่พร้อมจะให้คำแนะนำ ชวนกันไปซ้อมไปวิ่ง หย : เข้าไปเจอกันได้บน facebook page ชื่อ ชมรมนักวิ่งกระทิงเปลี่ยว จะเป็น closed group เพราะอยากให้เป็นกลุ่มพี่ๆน้องๆเขามาคุยกัน

ก็จะมีแบบสอบถามสั้นๆก่อนจะให้เข้ามาร่วมพูดคุยกันในกลุ่ม

ม : เราจะมีนัดทำกิจกรรมเป็นระยะเช่นนัดกันไปวิ่งสวนลุมฯ โดยทักกันบนกลุ่มไลน์แล้วก็ไปเจอกัน บางปีก็มีนัดไปค้างไปวิ่งกันต่างจังหวัด ปีนี้อาจจะมีงานสวนพฤกษ์อัลตร้า (สวนนวมินทร์ภิรมย์)

อืมมมม การได้คุยกันวันนี้ ทำให้ได้เปิดมุมมองใหม่เลย ทำให้เราแปลกใจเพราะในความรู้สึก ก่อนการพูดคุย จะไม่กล้าติดต่อกระทิงเปลี่ยวมาก่อนว่าจะได้เสื้อมาอย่างไร เพราะคิดมาตลอดว่า กลุ่มนี้เป็นพี่ๆน้องๆที่วิ่งกันดุ ต้องมีขั้นตอนการผ่านคัดกรองอะไรเป็นแน่แท้ เพราะรุ่นพี่รุ่นน้อง 4-5 คน ที่คุ้นเคยและอยู่ในกลุ่มนี้ ก็เป็นนักวิ่งรุ่นลุงป้าอาหลานขาโหดทั้งนั้น แต่น้องแม็กซ์ย้ำอีกครั้งว่า ...

"เราภูมิใจที่เราทำให้ภาพเป็นแบบนั้นได้ แต่เราไม่ได้เน้นวึงครับพี่ (ฮา)"

คุยโต๊ะกลม

คุยได้สักพักก็ได้ พี่เพชรก็มา มาช้าตามปกติครับ (จริงๆติดทางบ้าน) ทักทายและเกริ่นอะไรกับพี่เพชรนิดหน่อยแล้วก็ยิงคำถามแรกเลย แค่คำถามแรกที่เราถามก็เกือบจะทำให้ประธาน 2 ท่านตีกันซะแล้ว

พี่เพชรครับ ชมรมตั้งมาได้กี่ปีแล้ว

พ : น่าจะ 4-5 ปี

ม : (สวนตู้มออกมาว่า) จะ 4-5 ปีได้ไงครับพี่ ผมเข้ามาร่วมช่วงปี '16 แล้วตอน '15 ผมก็มาราธอนแรก ตอนนั้นพี่มีกลุ่มอยู่แล้ว ดังนั้นอย่างน้อยชมรมต้องเริ่มปี '14 หรือก่อนนั้น เถียงกันไปมาโดยมีน้องหยอยเข้าผสมโรง ... เราได้ข้อสรุปว่ากลุ่มกระทิงเปลี่ยวน่าจะมีอายุอย่างน้อย 6 ปี

ช่วงเวลาที่จัดตั้งชมรม ถือว่าค่อนข้างมาเร็ว ในช่วงที่มาราธอนยังไม่นิยมในไทยเท่าไหร่ใช่มั้ยครับ

พ : ช่วงนั้นการวิ่งมาราธอนมันก็เริ่มๆ เป็นที่นิยมในไทยแล้วหละ เป็นช่วงต้นๆ ซึ่งมันมาบูมเป็นขาขึ้นจริงๆก็ตอนงาน 'รัก 7 ที ดี 7 หน' ที่นิชคุณมาร่วมวิ่งด้วย นั่นน่าจะเป็นจุดเริ่มบูมเลย

แล้วทำไมพี่คิดจะตั้งชมรมขึ้นมา

พ:พี่เป็นอดีตนักกีฬารักบี้ก็รู้ว่าการวิ่งมันดี แล้วพ่อตาพี่ก็วิ่ง พี่ก็มีวิ่งบ้างหยุดบ้าง ถ้านับจากเพจพี่ป็อก (อิทธิพล สมุทรทอง ที่วิ่งกะพี่ตูน ตอนนั้นคนที่ผ่านการวิ่งมาราธอน แล้วก็จะเข้าไปทัก ไป add ก็จะได้รับผ้าเป็นสัญลักษณ์ว่าคุณผ่านมาราธอนมาแล้ว) ตอนนั้นพี่ก็น่าจะเป็นคนที่ประมาณ 7 พันมั้ง แล้วพอในช่วงที่การจัดงานวิ่งเริ่มแพร่หลาย ไอ้พี่กัปตันอ่ำมันวิ่งวโชว์เป็นประจำ (น่ามคาน 55555) พี่เลยชวน ไอ้พี่หนุ่ม ไอ้พี่หวัน (รุ่น 26) มาวิ่งกัน เริ่มต้นจากวิ่งกันไม่กี่คน แล้วก็วิ่งกันแบบเรื่อยๆ ไม่ได้ต่อเนื่อง แต่คนที่ทำให้จับกลุ่มกันติดจริงๆ คือ ปู (รุ่น 28) ที่เป็นคนนัดให้ จัดรถให้ ไปจนถึงสมัคร และจ่ายเงินค่าสมัครให้ก่อนด้วย พอจับกลุ่มกันติด ก็เริ่มเห็นใครๆ เขามีเสื้อมีชมรม (พวกวิศวะ (ตู้ดดด - ดูดเสียงออก) มันมีเสื้อ) เราก็อยากมีบ้าง

ม : แนวขี้อิจฉา (ประธานแม็กซ์แทรกขึ้น)

พ : เออใช่ (ฮา) เราเลยเริ่มคุยกันว่าตั้งชมรมกันมั้ย แล้วพี่ก็ได้รับมอบหมายให้ไปทำเสื้อ พี่ก็เลยไปเดินหาเสื้อตามร้าน ก็คิดว่าหาแบบเรียบๆ มาสกรีนชื่อคณะ มันก็วิ่งได้แล้ว แต่ไอ้พี่หนุ่มมันเรื่องมาก ต้องอลังการ แล้วมันก็คิดว่าต้องมีโลโก้ ปูก็เลยให้ architect ที่บริษัทออกแบบ แต่ก็เพราะมีคนอย่างไอ้พี่หนุ่มอย่างปูเนี่ยะแหละ

เราก็เลยมีเสื้อกระทิงเปลี่ยวสวยๆให้ใส่กัน เสื้อตัวแรกออกมาอย่างดีตัวละ 950 บาท

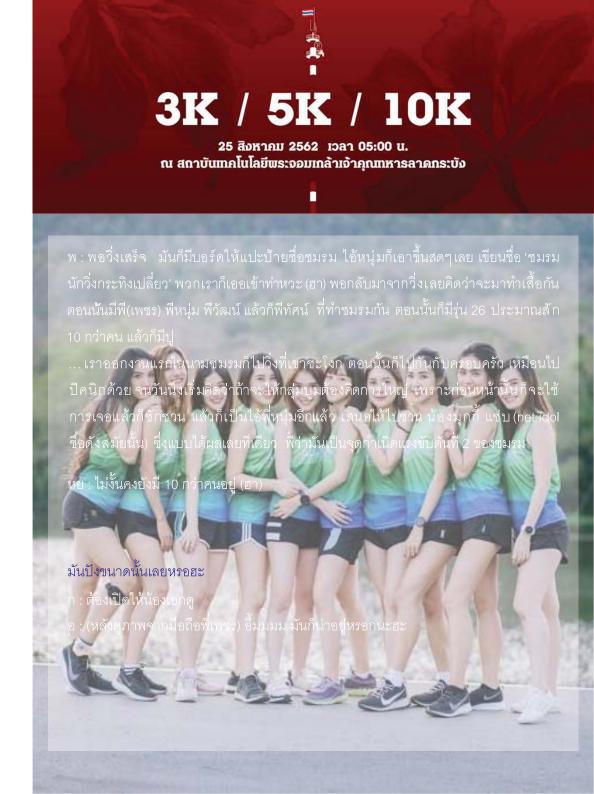
แล้วชื่อชมรมมาได้ไงครับพี่

พ : คำว่ากระทิง มาเพราะพี่หวัน (รุ่น 26) บอกว่าเพื่อนเราทำกระทิงแดงและอยากให้ ฟังดูคึกคัก พี่จำได้ว่าอย่างนั้น จนเราได้ไปวิ่งกันที่บึงบอระเพ็ด เราก็นึกไว้ว่าวิวมันจะ ต้องสวยมีน้ำเต็มบึง แต่พอไปวิ่งจริงๆ เจอบึงแห้งผากเลย วิ่งผ่านคูน้ำเน่าๆหน่อยนึง

ม : ฮ่าฮ่าฮ่า ใช่พี่ แม่งไม่มีน้ำเลย แถมวิ่งกันบนถนน ไม่ได้วิ่งแบบเฉี่ยวๆรอบบึงแบบที่คิดไว้

พ : แล้วจริงๆน้ำมันคงเต็มช่วงเดือนตุลา-พฤศจิกา

ม : แต่ช่วงงานวิ่งมันช่วงเดือนกรกฎา

พ : ตอนนั้นงานกรุงเทพมาราธอน ก็นัดมุกกี้กันสะพานพระราม 8 และถ่ายรูปร่วมกันที่เส้นซัย พอภาพกระจายออกไป ก็ฮือฮาระดับนึงเลยที่มี net idol มาใส่เสื้อกระทิงเปลี่ยว และก็เริ่มเป็น ที่รู้จักกว้างขึ้น เพราะก่อนหน้านั้นการหาคนเพิ่ม ก็เก็บเอาตามงานวิ่งที่บังเอิญเจอกันอย่าง ต้น (รุ่น 29) มาเจอพี่จาก เฟซบุ๊ก ก็ทักมา เจอไอ้พี่เก่ง (รุ่น 26) เป็นครั้งแรกที่เขาชะโงก มาเจอเส็งที่งาน บึงบอระเพ็ด เพราะเส็งอยู่คอนหวัน กลุ่มก็ค่อยๆขยายไป

ย : ตรงนี้แหละที่หนูมาเจอ (งานกรุงเทพมาราธอน) คือหนูวิ่งเป็นประจำอยู่แล้ว แต่งานนี้มาเจอว่า 'เฮ้ย ทำไมมีเสื้อวิศวะลาดกระบัง' แล้วหนูก็ไปวิ่งงานอื่นๆ ก็เจอเรื่อยๆ พี่ๆก็เริ่มชวนว่า มันมี เฟซบุ๊กนะไปสมัครสิ ก็สมัครมา

ม : ตอนนี้ (หยอย) เลยมีตำแหน่ง เป็นรุ่นพี่ประธานชมรมฯ (ฮา)

พ: พี่ก็เลยคิดว่าน่าจะเอารุ่นต่างๆ เข้ามาให้กระจายตัวออกไปในวง วิศวะฯลาดกระบังให้กว้างขึ้น ซึ่งมาเริ่มกระจายออกไปหลายรุ่นตอนงานที่ 'เขาประทับซ้าง' งานนั้นพี่หนุ่มไปหาเหยื่อมาได้ เยอะ ย: แล้วก็มีงาน กระทิงคืนถิ่น ที่ชวนมาวิ่งกันที่คณะ ตอนนั้นจัดมา 2 ครั้ง วิ่งเสร็จเมาแอ๋กันที่คณะ หามปีกกันเลย

พ: เหตุผลสำคัญที่ชมรมของเราขยายตัวมากๆ นอกจากเป็นช่วงที่งานวิ่งบูมแล้ว เพื่อนพี่น้องหลายคนต่างร่วมมือร่วมใจ เพื่อนรุ่น 26 หลายคนต่างเสนอตัวช่วยเหลือ เพื่อนที่วิ่งร่วม กันก็มาช่วยกิจกรรมชมรม คนที่ไม่วิ่ง บางคนช่วยค่าใช้จ่าย ที่ไม่วิ่งบางคนช่วยทำเว็บ ทำสื่อออนไลน์ เพื่อนคนนึง ช่วยแต่งเพลงเชียร์ของชมรมด้วย คิดกลับไปแล้วก็ชื่นใจ

พ : ไม่ใช่แค่เพื่อนนะ พี่ๆ หลายท่านช่วยกันมาตั้งแต่ต้นๆ พี่เล็กรุ่น 22 เนี่ย ช่วยทุกอย่างๆ เต็มที่ ให้ความรักให้กำลังใจ ให้เหล้ายาปลาปิ้ง ทุกอย่างเลย 555555 เยอะครับ พี่ๆ หลายท่านที่ช่วยเรา และเราโตมาทุกวันนี้ได้เพราะน้องๆ ^_^

แล้วการเจอการรวมกลุ่มกัน การนัดหมายทำยังไงฮะ

พ: ตอนที่พี่เปิดชมรม พี่กับเพื่อนๆก็ทำ page ขึ้นมา แล้วขายเสื้อ จากนั้นก็เลยบอกต่อกันปากต่อปาก โดยตอนนั้นในเพจเขียนไว้ว่า 'ตั้งเป้าให้พี่ๆน้องๆมาร่วมวิ่งกันสัก 500 คน' เวลาชวนกันมาวิ่งแล้วพอ เราวิ่งกันเสร็จ เราก็สังสรรค์กันต่อตอนเย็นหลังจากนั้น พองานวิ่งบูมมากๆ เราก็ดูพี่ๆน้องๆ ที่ มีแวว เป็นที่รู้จักในวงการวิ่งเราก็เอาเสื้อไปให้เขาใส่ มันก็กระจายไปเรื่อยๆ แล้วเราก็เพิ่มกิจกรรมการ โปรโมทจากขายเสื้อ เราก็มาโปรโมทชมรมโดย ใครวิ่งได้เวลาดีๆ เราก็หาสปอนเซอร์มาให้รางวัล ทำให้กลุ่มดูน่าสนใจ

อ : ถือเป็นกลุ่มก้อนที่แข็งแกร่งและมีจำนวนสมาชิกไม่น้อยเลยนะฮะ

ตอนนี้แม็กซ์เป็นประธานคนที่ 2 ต่อจากพี่เพชรใช่มั้ย

ม : ไม่ใช่ครับ ผมคนที่ 3

พ : เทพ (รุ่น29) เป็นประธานคนที่ 2

ให รุ่น 26 มา 29 แล้วกระโดดมา 44 เลย

ม : ตื่นมาวันเกิด ยกมือถือมาดูมี missed call ค้างเป็น 10 สายเลย ช่วงที่ พี่ตูนวิ่งบางสะพาน พี่ๆชมรมกระทิงเปลี่ยวก็วิ่งหาเงินช่วยระดมทุนให้พี่ตูน แล้วตอนนั้นผมไม่ได้ไปร่วม เพราะติดงาน พี่เขาตกลงกันเสร็จสรรพว่า เลือกผม ไอ้ผมนอนไม่รู้เรื่อง ผมตื่นมา ได้รับตำแหน่งเป็นของขวัญวันเกิดเลย

อ : หุ่นไม่เหมือนนักวิ่งหวะนิว เหมือนนักเพาะกาย

พ : มันวิ่งฟูล 3 ชั่วโมงกว่านะ

อ : โอ้วววว

แม็กซ์ในฐานะประธานคนปัจจุบัน ได้ทำอะไรให้ชมรมที่ต่างจาก พี่ๆ ก่อนหน้า

ม : ไม่มีเลยครับ ฮ่าฮ่าฮ่า

ก : มีสิร่มรั้วรันไง พวกคุณแหละช่วยกันทำ

ม : รุ่มรั้วรันก็มาจากสมาคมฯนี่แหละครับ มีพี่ปรี (รุ่น 30) เป็นหัวเรี่ยวหัวแรง แล้วผมช่วยครับ

พ: จริงๆ เมื่อก่อนก็จะมีกระทิงวิ่งในสวนตอนเย็นวันเสาร์ วิ่งเสร็จจะได้ สังสรรค์กัน เพราะวิ่งอย่างเดียวมันไม่แน่น ไม่ได้พูดคุย วิ่งเสร็จกลับยังจำ หน้ากันไม่ได้เลย

หย : แต่ส่วนใหญ่ก็ไม่ได้มาวิ่งนะ มาตอนกินเลย (ฮา)

พ : สมัยแรกๆไปเจอเสื้อกระทิงวิ่งตามงาน โคตรดีใจ

ตบมือกันเวลาวึงสวนกันแม้จะไม่รู้จัก

หย : เคยเจอในป่าแล้วเจอวิ่งสวนมาดีใจมาก

ก็แบบมันคนเดียวในป่าไม่มีเพื่อนเจอกระทิงดีใจเจอเพื่อนแล้ว

อ : ผมก็ไปเจอที่บุรีรัมย์มาราธอน 2020 แต่ไม่กล้าทัก

พ: เราไม่ได้ให้ความสำคัญกับคนวิ่งเร็ววิ่งเยอะ แต่ขอให้อยากวิ่ง คือเราอยากให้ มาเจอกัน มาสังสรรค์พบปะ

ก : ใช่เลย ก็ดูขนาดงานร่มรั้วรัน เรายังไม่มีรางวัลให้ ไม่มีแข่งขัน เพราะวัตถุประสงค์เรา อยากให้กลับมาคณะ มาเจอกัน มาเจอบรรยากาศเก่าๆ

อ : มีคนบอกผมว่า นั่นสิ ไม่รู้ว่างานวิ่งหรือฟุ้ดเฟส (ฮา)

ดูแล้วรุ่นช่วงเลข 3x หายไปนะครับ ผมก็อยู่ในช่วงนั้น

พ : รุ่นที่ทำให้ชมรมเติบโตคือรุ่น 40 up รุ่น 47 เยอะมาก

ม : แถวรุ่นเลข 3x หายไป ... เราก็วิเคราะห์กันว่า ติดเลี้ยงลูก เป็นช่วงสร้างครอบครัว แต่พอมีร่มรั้วรันก็มีมาเกือบทุกรุ่น บางคนไม่ได้วิ่งมาก่อน แต่พอมีร่มรั้วรันก็กลับมาเจอเพื่อนๆ

ชมรมกระทิงเปลี่ยว เป็นกลุ่มก้อนที่ใหญ่และหนาแน่นที่สุดก็ว่าได้

ประธานชมรมนักวิ่งกระทิงเปลี่ยวคนปัจจุบันทิ้งท้ายไว้ว่า

คุยกับพี่เพชร

พื่อยากฝากอะไรให้คณะ หรือรุ่นน้อง

ชมรมนักวิ่งกระทิงเปลี่ยวเป็นชมรมที่อยู่กันด้วยความรัก แน่นอน เราเป็นชมรมวิ่ง เราต้องมีการวิ่งเป็นกิจกรรมร่วม แต่แกนจริงๆคือความเป็นพี่น้องวิศวะลาดกระบัง เรามาทำอะไรสนุกๆด้วยกัน ไม่ได้ซีเรียสเรื่องวิ่ง คุณมาดูมาเชียร์ มาร่วมโต๊ะชนแก้ว ได้หมด สำหรับพี่น้องทุกคน เราจะมีสุขภาพดี มีความสุขด้วยกัน

เพราะเราคือวิศวะลาดกระบังด้วยกัน สำหรับขี้เหล้า เราจะเป็นขี้เหล้าที่แข็งแรงไปด้วยกัน 55555555 ใครอยากสนุกอยากมันอยากมีความสุขด้วยกันก็ทักมาที่เพื่อนพี่น้องคนไหนก็ได้ที่เห็นใส่เสื้อกระทิงวิ่งนะครับ ทักมาที่ผม หรือที่ประธานแม็กก็ได้

ความทรงจำที่สุดยอดสมัยพี่เรียนที่คณะ

มากมายครับ ความสุขระหว่าง เพื่อนพี่น้อง ความใส่ใจของพี่ๆ ทั้งที่อยู่นอกคณะและที่เป็นอาจารย์ในคณะ หรือแม้แต่ความใส่ใจจาก ท่านคณบดีสมัยผมเรียน ดร.พีฯ และที่สุดคือป่าสมผลของพวกเราครับ